

<p>■ روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران ■ صاحب‌امتیاز: سازمان صداوسیماي جمهوری اسلامی ایران ■ مدیر مسؤؤل: مهدی عرفاتی</p>		<p>■ شماره ۵۸۵۴ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان Monday - January 11, 2021</p>	
<p>خصل</p> <p>به امام سجاده(ع) عرض کردند: ما را از تمام دستورهای دین آگاه کنيد. فرمود: حقیقی، قضاوت عادلانه و وفای به عهد.</p>		<p>حديث روز:</p> <p>به امام سجاده(ع) عرض کردند: ما را از تمام دستورهای دین آگاه کنيد. فرمود: حقیقی، قضاوت عادلانه و وفای به عهد.</p>	
<p>واحه:</p> <p>شب فراق که داند که تا سحر چند است مگر کسی که به زندان عشق در بند است</p>		<p>اوقات شرعی:</p> <p>اذان ظهر: ۱۲/۱۴ اذان مغرب: ۱۷/۲۰ اذان صبح (فردا): ۵/۴۵ طلوع خورشید (فردا): ۷/۱۴</p>	
<p>وضعیت آب و هوای امروز</p> <p>تهران ۱۳ / ۳ اهواز ۲۲ / ۶ ارومیه ۵ / -۴ اراک ۱۰ / -۴ ایلام ۱۶ / ۴ اصفهان ۱۰ / -۵ بوشهر ۲۰ / ۱۱ بیرجند ۱۵ / -۵</p>		<p>حکمت ۳۹۲:</p> <p>سخن بگویند تا شناخته شوید. زیرا انسان در زیر زبان خود پنهان است.</p>	

مقطع حساس کنونی چه چیز و چگونه داخل پاچه فارغ التحصیل اول رفت؟

✎ در دوران ریاست جمهوری یکی از رؤسای جمهوری سابق، جلسه ماهانه آقازادگان فارغ التحصیل یکی از دانشگاه‌های معتبر در یک رستوران سنتی برگزار شد. پیش از

صرف ناهار صحبت از اوضاع اقتصادی ، بی‌پولی ، پولداری و خرمایه‌داری شد و یکی از فارغ التحصیلان که برعکس پدرش شخصی خودبزرگ‌بین و از خودراضی بود، گفت: من همواره احتیاطاً مقدار زیادی پول در کیفم دارم که اگر خرجی پیش آمد، انجام بدهم و فکر نمی‌کنم هیچ‌کس این مقدار پول را که من همراه دارم همراه خود داشته باشد. یکی دیگر از فارغ التحصیلان که برعکس پدرش شخصی نکته‌سنج و تکه‌بنداز بود به فارغ التحصیل اول گفت: از کجا این قدر مطمئنی که سایرین به اندازه تو در داخل کیف خود پول نداشته باشند؟ وی افزود: شاید همین الان من بیشتر از تو پول داشته باشم. فارغ التحصیل اول گفت: حاضرم شرط ببندم. فارغ التحصیل دوم گفت: سر چی؟ فارغ التحصیل اول گفت: اگر پول تو بیشتر بود تو تمام پول‌های من، مال تو و اگر پول من بیشتر بود، تمام پول‌های تو مال من. فارغ التحصیل دوم گفت: قبول. وی سپس افزود: ضمناً برای آن‌که دیگران نیز از این شرط‌بندی نفعی برده باشند، هرکس که برنده شد پول آن‌یکی را گرفت، ناهار بقیه را حساب کند. فارغ التحصیل اول گفت: قبول. سپس هردو باهم کیف پول‌شان را بیرون آوردند و روی میز گذاشتند. یکی از فارغ التحصیلان به‌عنوان داور نخست پول‌های فارغ التحصیل اول را شمرد و شش میلیون و ۷۸۰ هزار تومان بود. سپس پول‌های فارغ التحصیل دوم را شمرد که ۵۰۰۰ تومان بود. در این لحظه فارغ التحصیل اول برعکس پدرش متوجه چوبی که در پاچه‌اش فروخته بود و ربکی که خورده بود، شد و فهمید پول ناهار را باید حساب کند و نخست خواست دبه‌کند که سایر فارغ التحصیلان به وی فحاشی کردند و ناسزاهاى زشت گفتند و سپس ۵۰۰۰ تومان فارغ التحصیل دوم را به او دادند و برای ناهار، گران‌ترین غذاهای رستوران سنتی را سفارش دادند و تا خرخره خوردند و پولش را داخل پاچه فارغ التحصیل اول کردند که از این به بعد قبی درنگند و مایه‌داری‌اش را به رخ سایرین نکشد. ✎

<p>■ شماره ۵۸۵۴ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان Monday - January 11, 2021</p>	<p>■ شماره ۵۸۵۴ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان Monday - January 11, 2021</p>
<p>■ شماره ۵۸۵۴ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان Monday - January 11, 2021</p>	<p>■ شماره ۵۸۵۴ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان Monday - January 11, 2021</p>

<p>■ شماره ۵۸۵۴ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان Monday - January 11, 2021</p>	<p>■ شماره ۵۸۵۴ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان Monday - January 11, 2021</p>	<p>■ شماره ۵۸۵۴ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان Monday - January 11, 2021</p>	<p>■ شماره ۵۸۵۴ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان Monday - January 11, 2021</p>	<p>■ شماره ۵۸۵۴ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان Monday - January 11, 2021</p>	<p>■ شماره ۵۸۵۴ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان Monday - January 11, 2021</p>
---	---	---	---	---	---

و آرام‌تر کردن فضا اول باید به هر دو طرف حق بدهیم. هم مادران و هم بچه‌ها این روزها شرایط دشواری را می‌گذرانند. بچه‌ها مدت زیادی است در خانه مانده‌اند، نه پارک می‌روند، نه شهر بازی و نه با دوستان و هم‌کلاسی‌های خود مراده دارند. این خانه‌نشینی صبر و تحمل آنها را کاهش داده است. از طرفی مادران بنا به وظیفه خود علاوه بر این‌که باید کارهای خانه را انجام دهند و به کلاس‌های آنلاین هم برسند باید مراقب سلامت خانواده باشند.

بخش زیادی از استرس آنها این است که اعضای خانواده به کرونا مبتلا نشوند چون اگر یکی مبتلا شود دیگران هم خواهند گرفت. این‌که مادران وظیفه مراقبت از سلامت خانواده را هم به عهده دارند یعنی اضطراب چند برابر. تنها کسی که می‌تواند این فضا را آرام‌تر کند و اضطراب مادر را کاهش دهد، پدر خانواده است. راستش را بخواهید ما خانم‌ها با دیده شدن آرام می‌شویم. اگر خانمی متوجه شود همسرش سختی این روزها را که او سپری می‌کند، درک کرده و برای آن ارزش قائل است، نیمی از استرس و خستگی‌اش رفع می‌شود. پدران هم این روزها سختی زیادی را تحمل می‌کنند، تأمین حلال معاش خانواده کار آسانی نیست و باید به آنها هم دست مریزاد گفت. اما با همه اینها بهتر است وقتی در خانه هستند کمی از وظایف آموزشی فرزند را به عهده بگیرند. این‌جوری، هم مادر کمی نفس می‌کشد هم فرزند فقط با مادر طرف نیست که با او وارد چالش شود و همه چیز را گردن او بیندازد. پدران اگر در کارهای خانه هم حتی اگر شده کم به مادر کمک کنند، حتماً در روحیه خانم‌ها تأثیر خواهد داشت. ✎

تندی هم بکند تا او را مجبور کند درس بخواند و سرکلاس آنلاین حواسش را جمع کند. در چنین شرایطی بین مادر و فرزند حتماً درگیری‌هایی پیش می‌آید. فرزند بنا به تعریفی که از مادر دارد، نمی‌پذیرد که او معلم باشد و مثل او رفتار کند برای همین این روزها شاهد درگیری‌هایی بین مادران و فرزندان‌کی که دانش‌آموزند به‌خصوص مقطع ابتدایی هستیم. این فضا حتماً برای بچه‌ها سخت است و برای مادران سخت‌تر و اگر نتوان به آنها کمک کرد و فضا را لطیف‌تر کرد حتماً به هر دو آسیب‌های روانی وارد می‌شود که جبران آنها سخت است و البته مادران در این شرایط بیشتر آسیب می‌بینند چون هم رابطه آنها با فرزندانشان به هم می‌ریزد و هم مسؤولیت آنها در قبال خانواده و وظایفی که دارند را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

آل‌عباس می‌گوید: وقتی مادر مجبور می‌شود، معلم فرزند خود هم باشد باید از لطافت مادرانه چشم‌پوشی کرده و جدی شود و گاهی به فرزند خود

دولت از مادران قدردانی کند

مادران در دوره کرونا بیشتر از دیگران وظایفی را به عهده دارند که قابل تقدیر است. این را نباید نادیده گرفت. باید هم جامعه و هم اعضای خانواده قدردان مادران باشند. به نظر دولت و مسؤولان آموزش و پرورش باید در این زمینه فعال‌تر و تأثیرگذارتر وارد عمل شوند. باید به مادرانی که دانش‌آموز در خانه دیده‌اند و از به نحوی از آنها قدردانی کرد که آنها متوجه شوند زحماتشان دیده می‌شود. من اگر جای مسؤولان بودم به مادرانی که فرزند دانش‌آموز به‌خصوص مقطع ابتدایی دارند هر ماه یارانه می‌دادم. این حقوق هر چند کم باشد اما ثابت می‌کند جامعه می‌داند که این مادران در دوره کرونا چقدر شرایط دشواری را سپری می‌کنند. مادری که این روزها معلم هم هست، شرایطی را تجربه می‌کند که درک آن برای دیگران سخت است. پس باید به نحوی به آنها گفت ما شرایط شما را فهمیم هرچند شاید نتوانیم کمک حالتان باشیم اما از شما قدردانی کرده و فراموش نمی‌کنیم چقدر از خودتان مایه می‌گذارید.

گفت‌وگو با فاطمه آل‌عباس، گوینده رادیو درباره آموزش آنلاین در دوره کرونا

تاب‌آوری مادران قابل ستایش است

✎ اگر اینترنت بازی درنیابد و قطع و وصل نشود و اگر مادر بتواند فرزند خود را بدون کشمکش مجاب کند که سرکلاس آنلاین بنشیند و به حرف‌های معلمش گوش کند باید خانه را هم کاملاً آرام کند تا حواس دانش‌آموزش پرت نشود و بعد باید خودش هم کنار او بنشیند و مراقب باشد که فرزندش سر کلاس حاضر است، بازی نمی‌کند یا حتی نمی‌خواید. پا به پای او باید درس بخواند به‌خصوص اگر فرزندش دوره ابتدایی را سپری می‌کند. در کنار همه این‌ها باید ناهار و شام را هم آماده کند و ظرف‌ها و لباس‌ها را هم بشوید و خانه را مرتب کند، چون او مادر است و زن خانه. حالا در این شرایط حال و روز مادری را تصور کنید که فرزند کوچک‌تری هم دارد و باید مراقب او هم باشد و در زمانی که فرزند بزرگ‌ترش کلاس دارد او را ساکت و آرام نگه‌دارد. همه این‌ها برای مادرانی است که در دوره کرونا خانه‌دارند. چون حال و روز مادران کارمند کاملاً متفاوت است و آنها علاوه‌بر پراسترسی را تجربه می‌کنند که نه‌تنها الان آنها را از پای درآورده که در آینده هم اثرات بسیار سختی از نظر روانی بر آنها تحمیل خواهد کرد.

طی چند روز گذشته با چند مادر هم‌صحبت شدم، هم خانه‌دار و هم شاغل و نکته قابل‌تأمل در هم‌صحبتی با آنها این بود که بسیار خسته و کلافه بودند. ایام امتحانات است و آنها علاوه‌بر رسیدگی به درس و مشق فرزندان‌شان باید آنها را مجاب کنند که درس بخوانند و در امتحانات نمرات خوبی بگیرند و بچه‌ها مقاومت عجیبی می‌کنند. آنها بعد از گذشت نزدیک به یک‌سال از شیوع کرونا و درس خواندن آنلاین و در خانه ماندن خسته و خشمگین و پرخاشگر شده‌اند و چون در خانه‌اند و آنلاین درس می‌خوانند، امتحانات برای آنها شکل و شمایل عوض کرده و دیگر نمی‌خواهند باور کنند که نمرات در سرنوشت تحصیلی‌شان تأثیر دارد و مادران در کنار همه سختی‌های دوران کرونا حالا باید با بچه‌ها درگیر شوند و آنها را قانع کنند که باید امتحانات را جدی بگیرند. راستش را بخواهید این روزها در خانه‌هایی که دانش‌آموز دوره ابتدایی دارند، روزهای سختی رقم می‌خورد که امیدواریم ختم به خیر شود.

تلنگر

دل‌های غرق‌شده

✎ اگر ایستگاه‌های قطار از فرودگاه‌ها غم‌انگیزتر و دلگیرتر باشند، حق دارند. بالاخره خیلی پیشتر از فرودگاه‌ها شکل‌گرفته‌اند و خیلی زودتر آدم‌ها را از هم جدا کرده‌اند. پیش از صدسال است که مردم عزیزان‌شان را کنار واگن‌های قطار در آغوش می‌کشند و لحظه خداحافظی بغض می‌کنند. فرودگاه‌ها بعد از ایستگاه‌های قطار به وجود آمدند و طبیعتاً بغض کمتری را به خود دیده‌اند اما هر چه باشد، من هر بار که پایم را به فرودگاه می‌گذارم، دلم می‌گیرد. چه خودم مسافر باشم و چه بخوام مسافری را بدرقه کنم. لحظه‌ای که جلوی آخرین ایستگاهی که فقط مسافران می‌توانند از آن بگذرند، می‌ایستی و مسافرت می‌رود، چیزی از درونت بلند می‌شود و از گیت می‌گذری و می‌چسبید به دماغه هواپیما. نمی‌دانم دلی است یا آهی یا نگاهی که از گیت فرودگاه برداشته می‌شود و تا به تماس مسافری که به‌مقصد رسیده، نیفتد آرام نمی‌گیرد.

اما سفر ذاتش همین است که باری از غم را روی دل آدم بگذارد. غمی که جنسش با غم‌های دیگر فرق دارد. غمی که از گذاشتن و رفتن و رسیدن به چیزهای جدید است. شاید غم این‌که آدم می‌داند هر چیزی را باید بگذارد و برود و احتمالاً آن چیزهای جدیدی که در مقصد هم انتظارمان را می‌کشند، باید روزی گذاشته و ترک شوند.

دیروز بالاخره خبر سقوط هواپیمای اندونزیایی در اعماق دریا تأیید شد. بالاخره جعبه سیاهش را از دل آب بیرون کشیدند. هر بار که هواپیمایی در گوشه‌ای از جهان سقوط می‌کند، دلم می‌ریزد. آدم معمولاً با یک طرف حادثه می‌تواند همذات‌پنداری کند اما من هر بار که هواپیمایی به زمین می‌افتد، با دو طرف ماجرا دلم می‌گیرد. هم با کسی که پشت گیت ایستاده و دلش را فرستاده همراه مسافری که سرش را به شیشه کوچک هواپیما می‌چسباند و هم با مسافری که دلش را می‌گذارد آن طرف گیت و می‌رود که همه‌چیز را بگذارد و برود. حالا چند جفت دل و آه را از آب‌های بی‌تفاوت بیرون کشیده‌اند و رسانه‌ها بی‌تفاوت‌تر خبرشان را نقل می‌کنند. مثل همه خبرهایی که هرروز می‌گویند. ✎

میزان مصرف آب تهرانی‌ها اعلام شد

علی قاسمی، معاون آبرسانی تهران گفت: الگوی مصرف آب شهری در جهان ۱۵۰ لیتر برای هر نفر در شبانه‌روز است که این شاخص در تهران ۳۰۰ لیتر است. وی افزود در سال آبی ۷۹-۷۸ آب‌سدهای امریکبیر و لتیان به بخش شرب اختصاص یافته اما بازم مجبور شدیم از آب چاه‌ها نیز استفاده کنیم. با این شرایط در سال ۱۴۰۰ در تهران به یک میلیارد و ۴۵۰ میلیون مترمکعب آب نیاز خواهیم داشت. (صفحه ۴)

آمریکا و اسرائیل نخستین

استفاده‌کننده‌ها از بمب‌های اورانیوم

بنیاد تحقیقاتی لا‌کا که در هلند فعالیت می‌کند، اعلام کرد: رژیم اسرائیل نخستین بار در جهان با همکاری آمریکایی‌ها از گلوله‌های ضدتانک حاوی اورانیوم استفاده کرده است. این گلوله‌ها در جریان جنگ یوم‌کیپور در سال ۱۹۷۳ شلیک‌شده است. در این تحقیق استفاده از اورانیوم برای ساخت سلاح‌های ضدتانک از سال ۱۹۹۲ بررسی و مشخص‌شده آمریکایی‌ها با جایگزینی اورانیوم با تنگستن از خواص اورانیوم مثل غلظت بالا و شعله‌ور شدن سریع بهره برد و در دهه ۸۰ میلادی تولید انبوه گلوله‌های ضدتانک حاوی اورانیوم را آغاز کرد و نخستین بار و از سال ۱۹۹۱ در جریان جنگ خلیج فارس از آنها استفاده کرد. (صفحه ۱۵)

توصیه رهبر انقلاب به نمایندگان مجلس

هیات رئیسه مجمع رزمندگان مجلس شورای اسلامی با رهبر معظم انقلاب دیدار کردند. آیت...آخمنه‌ای در این دیدار از مجلس به‌عنوان یکی از ارکان اساسی نظام اسلامی یادکردند و لزوم هوشیاری در مقابل دشمن و شناخت صحیح مرزبندی میان عناصر خودی و دشمن را مورد تأکید قراردادند. ایشان دفاع از مجلس شورای اسلامی را دفاع از نظام و تضعیف آن را تضعیف نظام دانستند و افزودند: اگر اعتراض و انتقادی هم به برخی از مسائل مجلس وجود دارد باید بدون اهانت و تضعیف مجلس باشد. مقام معظم رهبری نمایندگان را به برخورد منطقی و استدلالی و پرهیز از برخوردهای پرخاشگرانه و عصبی توصیه و خاطرنشان کردند: قشرهای مختلف مردم به‌ویژه نمایندگان باید با تشخیص درست صحنه سیاسی کشور و آرایش عناصر وابسته به دشمن مرزبندی میان نیروهای خودی و دشمن را بشناسند. (صفحات ۹۰)

وزارت ورزش تأسیس می‌شود

پورقاضی، نماینده مردم دشتستان و عضو هیات رئیسه کمیته جوانان و تربیت‌بدنی به خبرنگار جام‌جم گفت: در آینده بسیار نزدیک طرح تأسیس وزارت مجلس به هیات رئیسه مجلس ارائه خواهد شد. وی دراین باره گفت: ما ضمن بررسی‌هایی که انجام دادیم به این نتیجه رسیدیم که ورزش باید متولی و پاسخگو داشته باشد. در شرایط فعلی و با شکست تیم‌های ملی و نارسایی‌ها طبق آیین‌نامه داخلی نمی‌توانیم از رئیس سازمان تربیت‌بدنی که متولی ورزش است، سؤال کنیم و عملاً باید برای باخت تیم‌ها از رئیس جمهوری سؤال کنیم که این کار شایسته نیست به همین دلایل پیشنهاد تأسیس وزارت ورزش را داریم. (صفحه ۲۴)

دزدی کلینتون از خانه‌ها

در روزهای آخر زمامداری بیل کلینتون در پست ریاست جمهوری آمریکا، رسانه‌های این کشور با او گفت‌وگوهای دوستانه و خودمانی را ترتیب دادند. او در یکی از این مصاحبه‌ها گفت تصمیم دارد بعد از پایان دوره رئیس‌جمهوری، بازیگری را به‌عنوان حرفه ادامه بدهد. شبکه‌سان‌ان هم گفت بیل کلینتون در سرعت از منازل تبحر خاصی دارد. کلینتون در گفت‌وگو با مک کایل اظهار کرد: از سال ۱۹۸۱ تا ۱۹۹۴ در هر مهمانی رسمی و غیررسمی که شرکت می‌کرده پس از صرف ناهار یا شام قاشق و چنگال و کارد نقره خود را که در دست راست داشته، می‌زدیده و با قرار دادن آن در جیب بغل کتش آنها را از منزل میزبان خارج می‌کرده. وقتی مجری برنامه از کلینتون خواست نمونه‌ای از این اشیای دزدی را نشان دهد، او به‌آرامی دو قاشق گران‌قیمت از جیب راست و یک کارد گران‌قیمت از جوبایش بیرون آورد و آنها را نشان مک کایل داد. (صفحه ۱۰)